Pisarakirje

Lokakuu 2023

Pysäkkitalon kirpputori lakkautettu

Kuten heinäkuun Pisarakirjeessä kirjeessä kerrottiin ollaan Nummelan seurakuntakeskuksen tontille rakentamassa Hanna ja Yrjö -kotia ja se merkitsee vanhan puutalon purkamista. Alkuaan kerrottiin, että purku tapahtuu syyskuussa, mutta rakennusliike pitääkin sitä toimisto- ja taukotilanaan rakennusvaiheen ajan. Saimme aikaa 4.9. mennessä tyhjentää osuutemme irtaimistosta.
Tyhjentämisen aloitimme pitämällä loppuaikana kassipäiviä (eli muovikassillinen tavaraa 5 eurolla). Kasseja myytiin lähes 60 kpl. Loput hyväkuntoiset tavarat toimitettiin Punaisen ristin Konttiin, Via Dian kirpputorille sekä Vihdin kierrätyskeskukseen. Lohjan Vivamon kipputori otti vastaan kirjoja.
Arpajaisvoitoiksi säästetyt tavarat löysivät säilytyspaikan Anitta Järvisen varastohuoneesta. Mahdollisuuksien mukaan pidämme jälleen pika-arpajaiset adventtimyjäisten yhteydessä Ukrainan sisäisten pakolaisten tukemiseksi Ternopilin Missionuorten keskuksen kautta.

Pisara ry haluaa lausua lämpimät kiitoksensa Vihdin seurakunnalle Pysäkkitalon käyttöoikeudesta. Maaliskuun 2021 Pisarakirjeeseen on koottuna kirpputorin vaiheet aina sen perustamisesta tammikuussa 2000 lähtien.

Huomattava joukko kirpputorin myyjiä ja lajittelijoita kokoontui 22.8. hyvästelemään 23 vuoden aikana tutuiksi tulleet tilat.

Sisällys:

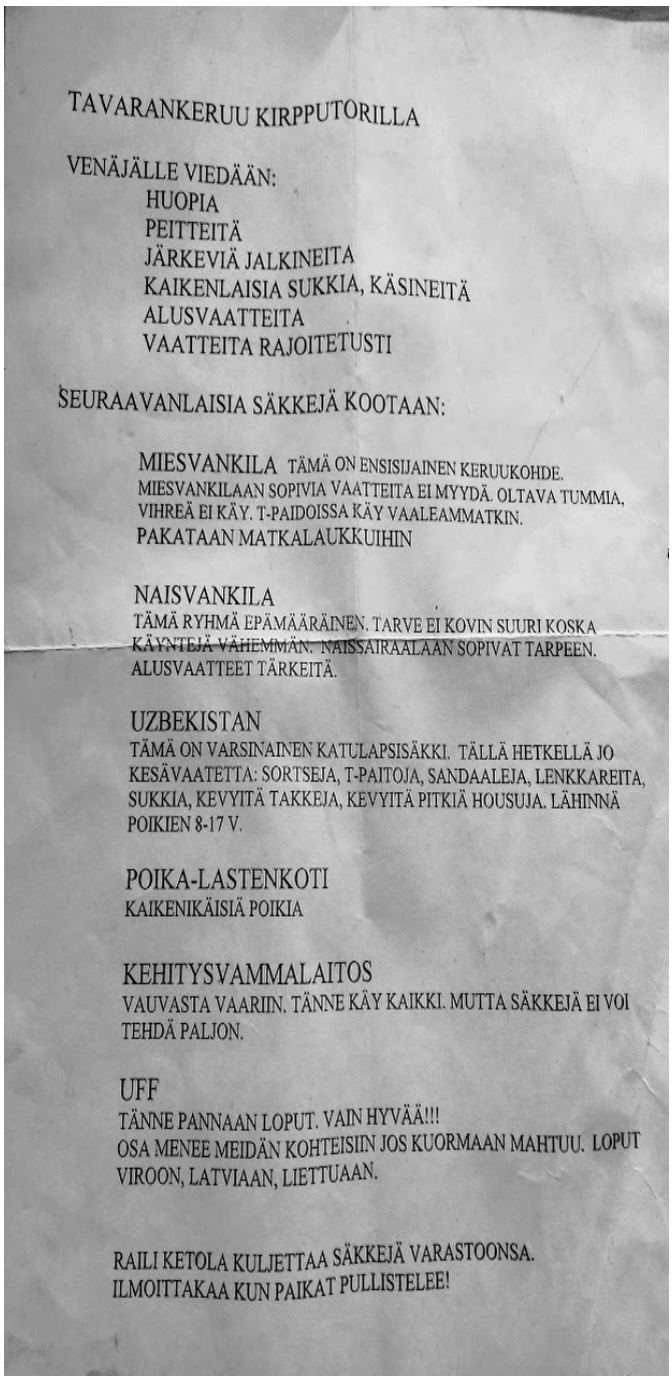
1-2 Pysäkkitalon kirpputori lakkautettu.....
3 Espoon-Kouvolan ryhmän matka Itä-Viroon.....
4 Espoon-Kouvolan ryhmän matka Viroon..... .....
5 Terveisiä Pisarakirppikseltä.... .....

Pysäkkitalon kirpputori lakkautettu

Puserorekkejä tyhjennetään ja henkariröykkiö kasvaa.
Tutut kaapit ja telineet odottavat roskalavaa.

TAVARANKERUU KIRPPUTORILLA

VENÄJÄLLE VIEDÄÄN:
HUOPIA
PEITTEITÄ
JÄRKEVIÄ JALKINEITA
KAIKENLAISIA SUKKIA, KÄSINEITÄ
ALUSVAATTEITA
VAATTEITA RAJOITETUSTI

SEURAAVANLAISIA SÄKKEJÄ KOOTAAN:

MIESVANKILA TÄMÄ ON ENSISIJAINEN KERUUKOHDE.
MIESVANKILAAN SOPIVIA VAATTEITA EI MYYDÄ. OLTAVA TUMMIA, VIHREÄ EI KÄY. T-PAIDOISSA KÄY VAALEAMMATKIN.
PAKATAAN MATKALAUKKUIHIN

NAISVANKILA
TÄMÄ RYHMÄ EPÄMÄÄRÄINEN. TARVE EI KOVIN SUURI KOSKA KÄYNTEJÄ VÄHEMMÄN. NAISSAIRAALAAN SOPIVAT TARPEEN.
ALUSVAATTEET TÄRKEITÄ.

UZBEKISTAN
TÄMÄ ON VARSINAINEN KATULAPSISÄKKI. TÄLLÄ HETKELLÄ JO KESÄVAATETTA: SORTSEJA, T-PAITOJA, SANDAALEJA, LENKKAREITA, SUKKIA, KEVYITÄ TAKKEJA, KEVYITÄ PITKIÄ HOUSUJA. LÄHINNÄ POIKIEN 8-17 V.

POIKA-LASTENKOTI
KAIKENIKÄISIÄ POIKIA

KEHITYSVAMMALAITOS
VAUVASTA VAARIIN. TÄNNE KÄY KAIKKI. MUTTA SÄKKEJÄ EI VOI TEHDÄ PALJON.

UFF
TÄNNE PANNAAN LOPUT. VAIN HYVÄÄ!!!
OSA MENEE MEIDÄN KOHTEISIIN JOS KUORMAAN MAHTUU. LOPUT VIROON, LATVIAAN, LIETTUAAN.

RAILI KETOLA KULJETTAA SÄKKEJÄ VARASTOONSA.
ILMOITTAKAA KUN PAIKAT PULLISTELEE!

Kaappeja tyhjennettäessä löytyi paperi monien vuosien takaa. Lopulta päädyin siihen että se todennäköisesti on laadittu vuonna 2004. Lukijoista kauemmin mukana olleet muistanevat vankilakummipoikani Denisin, joka vapauduttuaan osallistui Missionuorten raamattuopetukseen Ternopilin opetuslapseuskoulussa Ukrainassa ja sen jatkoksi Uzbekistanin keskuksen katulapsityössä.
Kävin häntä tervehtimässä Uzbekistanissa ja sen seurauksena Pisara tuki muutaman vuoden ajan tuota katulapsityötä vaatelähetyksin. Piia Rautamäen kanssa vierailimme myös Ternopilin Missionuorissa vuonna 2010 ja sodan alettua siirsimme Nummelan kirpputorin tuoton Ukrainan sisäisten pakolaisten hyväksi.
Myös listan muut kohteet herättävät monenlaisia muistoja.

Eeva Halme

Espoon-Kouvolan ryhmän matka Viroon 26.-27.6.

Matka Itä-Viroon 26.-27.6.
Matkalla mukana Tuula Tapanainen Espoosta, Leena Kontula Helsingistä ja Mart Soomet Tallinnasta. Auto oli pakattu täyteen lastenvaatteita Jõhvin metodistikirkon käyttöön. Martin noudettuamme lähdimme ajamaan pitkää matkaa, sillä Jõhvi on n. 200 kilometrin päässä Tallinnasta.

Metodisti seurakunta
Jõhvissä soitimme pastori Arthur Poldille ja tapasimme hänet heidän vammaisten lasten päiväkeskuksessaan. Tänne jätimme vaatelastin ja kuulimme, että keväällä tuodusta erästä oli osa lähetetty Ukrainaan.

Vammaisten lasten keskuksessa oli tänään kaksitoista eri ikäistä lasta. Keskus palvelee 100-130 perhettä Jõhvin ja Sillamäen alueella. Kaksi bussia kuljettaa lapsia päivttäin, mutta myös vanhemmat tuovat heitä.
Yli 18 vuotiaille oli oma osastonsa niin, että vanhemmat voivat käydä töissä. Keskuksessa oli hyvät ja siistit tilat sekä sisällä että ulkona. Yksi leikkipaikka oli sisäpihalla, jossa lapset voivat olla turvallisesti. Rakennuksessa oli myös seurakunnan käyttöön kirkkosali ja ruokailutilat, sillä sunnuntaina seurakuntalaisille tarjotaan lounas. Edellisenä sunnuntaina paikalla oli ollut 90 seurakuntalaista.

Arthur Pold on toiminut Jõhvissä pastorina jo 30 vuotta, mutta myös puhujana venäjänkielisissä seurakunnissa Viron ulkopuolella. Hänen työnsä on monipuolista, sillä hän toimii kaupungin sosiaalilautakunnassa ja heillä on kokoontumistilana pastorin työhuone. Seurakunnalla on leirikeskus meren rannalla vähän Jõhvin ulkopuolella. Tänä kesänä siellä on 12 leiriä, nyt meneillään olevalla leirillä on 120 yli 15 vuotiasta nuorta. Arthur kertoi, että hän asui perheineen monena kesänä leirillä, missä lasten lapsetkin viihtyivät hyvin. Tänä kesänä hän kuitenkin yöpyy kotona Jõhvissä. Meidät kutsuttiin tutustumaan leiripaikkaan illalla, kun palaamme Tallinnaan ja luvattiin tarjota myös iltapala.

Uuden Sukupolven päihdekuntoutuskeskus
Lastenkeskuksesta ajoimme Uuden Sukupolven päihdekuntoutuskeskukseen ja päätimme antaa ruokatavaroille varatut rahat heille rahana, sillä emme löytäneet lähistöltä markettia. Keskus toimii osin EU-tuella ja vankilat voivat lähettää sinne pian vapautuvia vankeja. Nytkin kodissa oli muutama mies ja yksi nainen panta jalassa. Asukkaat käyvät työssä kodin ulkopuolella, jos työtä löytyy. Panta estää työn kodin ulkopuolella, sillä valvonta poliisin kanssa on liian vaikeaa. Rukouksena on työn löytymistä riittävästi.

Keskuksen vetäjä Jyri Mysnik kertoi, että EU-rahoitteinen ohjelma on keväällä loppunut, mutta uusi alkaa syksyllä. Vieroitusjakso kestää 8-12 kuukautta. Kodin toinen vetäjä Roman on kotoisin Tallinnan Peetelin sosiaalikeskuksesta. Hän tuli sinne muiden katulasten kanssa, kun Viron itsenäistymisen jälkeen tehtiin Peetelin kirkolle tilat alueen katulapsille. Nyt hän on täällä auttamassa jopa kadulla eläneitä päihteiden käyttäjiä.

Meidät otti vastaan mies, joka oli tavannut meidät jo viime kesänä. Keskustelimme teekupin ääressä ja kuulimme, että hän vapautuu pannasta kuukauden kuluttua. Hän harmitteli omia tuhlattuja vuosiaan ja haluaa tehdä jatkosta erilaisen. Hän on menossa kasteelle kuuden muun kanssa ja on hak nut sähkö- ja it-alan koulutukseen.
Yhteisessä tilaisuudessa meitä kokoontui kuulemaan kaksikymmentä henkilöä ja neljä koiraa. Leena näytti ensin joka aamuisen jumpparukouksensa, missä hän jumppaliikkeiden kautta ylistää ja kunnioittaa Herraa, pyytää armahdusta ja siunausta sekä siunaa samalla muita. Hänellä oli yllään paita, missä oli neljä kristillistä symbolia. Niiden kautta oli helppo kertoa, että Jeesus rakastaa jokaista, että me kaikki horjumme hyvän ja pahan välillä, että Jeesus kuoli puolestamme ja että me voimme tehdä valinnan, lähdemmekö seuraamaan Jeesusta ja avaammeko sydämen oven, kun hän kolkuttaa sitä.

Tuula puhui ensin pietarilaisen äidin esimerkin kautta siitä, mitä on armo. Se konkretisoitui siinä, kun Jumala kutsui tämän huonon äidin (joi ja varasti ja joutui vankilaan) pyhäkoulun opettajaksi. Tuula puhui myös ystävämme Helin esimerkin avulla siitä, miten vaikeaa on joskus päästä irti riippuvuuksista. Kaikille se ei tapahdu heti, kun löytää Jeesuksen. Aina kannattaa riippua kiinni Jeesuksessa ja hänen avullaan nousta, jos on retkahtanut. Hän auttaa ja tuo meille apua tässä taistelussa. Tämä koti on juuri niitä hänen antamiaan apuja ja siksi kannattaa käydä vieroitus loppuun asti.

Mart kertoi oman kokemuksensa siitä, kuinka hän vankilan jälkeen kävi läpi vieroitusvaiheen Lootusin kylän päihdekuntoutuskodissa. Nyt hän on töissä ja auttaa muita monin tavoin. Tällainen vertaistuki on tärkeää rohkaisua heille, jotka nyt kamppailevat irti riippuvuuksista.
Vielä Leena toi Luuk. 21:34-36 avulla muistutuksen siitä, että me kaikki olemme samalla viivalla Jumalan edessä. Me ns. siivosyntiset voimme joutua eroon Jumalasta, kun jokapäiväisen elämän huolet hukuttavat meidät.

Lopuksi rukoilimme toistemme puolesta. Osa lähti iltaruokailuun, mutta jotkut halusivat henkilökohtaista rukousta ja öljyllä voitelun. Aiheet olivat tärkeitä ja koskettavia:

Oman terveyden puolesta
Voimia jaksaa vieroitus loppuun
Että saisi oman lapsen
Että poika pääsisi Ukrainasta tänne isän luo.
Toinen ukrainalainen pyysi rukousta, että voisi pysyä irti huumeista.
Nuorehko nainen pyysi vapautusta päihdekierteestä, johon hän oli joutunut omassa kodissaan, kun äiti opet ti hänet juomaan. Takana on kaksi avioliittoa ja lapsi nyt jonkun hoidettavana.

Herra, kuule heidän avunhuutonsa ja siunaa tämän kodin tärkeää työtä.

Paluumatkalla Tallinnaan menimme vielä Arthur pastorin pyynnöstä tutustumaan heidän leirikeskukseensa. Se oli laaja alue meren rannalla, missä oli eri ikäisiä rakennuksia, leiripaikaksi aivan ihanteellinen kokonaisuus. Kuulimme, että leiriläisiä tulee myös naapurimaista. Samana päivänä leirin aloittaneet nuoret olivat juuri menossa iltakirkkoon. Meille tarjottiin ruokalassa ukrainalaisen emännän valmistava tukeva ja maittava iltapala, kiitos siitä.

Leiriltä lähdimme vielä ajamaan kohti Tallinnaa. Alkuperäinen suunnitelmamme yöpyä Aserissa romuttui, kun Leenalle tuli läheisen hautajaiset. Sinne hän ehtii, kun lähtee aamulaivalla kello kuusi. Olimme kuitenkin saaneet kokea paljon yhdessä päivässä. Se jätti paljon rukousaiheita meille ja toivottavasti myös matkakirjeen lukijoille.

Ryhmän puolesta Tuula

Espoon-Kouvolan ryhmä Matka Viroon 12.-14-8.2023

Viron matka 12.-14.8.2023

Matkalla mukana: Tuula Tapanainen Espoosta, Heli Karjunen Lahdesta ja Mart Soomet Tallinnasta. Auto oli pakattu täyteen lastenvaatteita, joita oli pyydetty Lootusin kylän päihdekuntoutuskeskukseen ja heidän kirpputorilleen Keilaan.

Majoitusongelma
Olimme pääsääntöisesti päässeet majoittumaan ystäväni Marja-Leena Lallan omistamaan asuntoon Tallinnaan. Nyt asunto oli myyty ja jouduimme etsimään majoituspaikkaa. Metodistikirkon kanssa tuli ongelmia niin, että emme vielä lähtöaamuna tienneet pääsemmekö sinne vai ei. Onneksi sainkin puhelun Marja-Leenalta ja tiedon, että voisimme vielä majoittua asuntoon, sillä kauppakirjaa ei oltu vielä tehty.
Kiitämme Marja-Leenaa kaikista majoituksista ja rukoilemme johdatusta jatkoomme.

Tarttoon
Tulkkimme Mart tuli yöksi asunnolle, sillä sunnuntai aamuna lähtö Tarttoon oli jo ennen seitsemää. Hiljaisena aamuna saimme seurata matkalla, kuinka haikaroiden pesissä poikaset olivat jo lentäneet pois ja etsivät ruokaa lähipelloilla.

Tartossa meidät otti vastaa johtava pastori Olavi Ilumets. Vironkieliseen tilaisuuteen tuli 35 miestä. Miehet lukivat päivän tekstit ja muusikot johtivat laulua. Heli puhui heille asioistaan, jotka olivat varmaan tuttuja monelle kuulijalle. Vaikean ja turvattoman lapsuuden jälkeen hän aloitti juoda alkoholia kaksitoista vuotiaana, koska se vapautti häntä. Vähitellen käyttö laajeni myös huumausaineisiin. Heli halusi puhua myös kodittomuudesta, jonka hän itsekin oli joskus kokenut. Naisena yöpyminen porttikäytävissä ja kavereiden luona oli nöyryyttävää. Hänen molemmat miehensä olivat myös narkomaaneja ja välillä vankilassa. Heli raitistui yli 20 vuotta sitten kun hän löysi Jeesuksen. Kaikki ei kuitenkaan muuttunut hetkessä, vaan taistelu kesti kaksi ja puoli vuotta. Vasta kun hän pääsi lasten kanssa perhekuntoutukseen, hän sai avaimia pysyvään muutokseen. Heli on opiskellut useita tutkintoja ja auttaa nyt kohtalotovereitaan. Vielä on menossa korkeakouluopinnot loppusuoralla. Helin suurin murhe on, kun kaksi vanhinta poikaa sortui myös huumeisiin. Toinen on jo kuivilla ja hän uskoo, että Herra pelastaa vielä toisenkin. Helin puhuessa hän huomasi, kuinka miesten lisäksi myös saattava vartija kuunteli häntä keskittyneesti.

Tuula puhui Luukas 21:34 pohjalta siitä, kuinka Jeesus varoitti päihteistä, mutta myös jokapäiväisen elämän huolista, jotka turruttavat meidät, emmekä ole enää valveilla. Taivaasta katsoen olemme siis kaikki samalla viivalla, yhtä syntisiä ja Jeesusta tarvitsevia. Kun siis vapaudutte, etsikää seurakunta ja valvokaa, etteivät ne jokapäiväiset huolet erota teitä kaikkien tärkeimmästä. Mart puhui myös omasta kokemuksestaan, siitä, miten vankila-aika kannattaa käyttää Sanan lukuun ja Jeesukseen juurtumiseen. Kun lähtee Jeesukseen luottaen, hän ohjaa uskovien yhteyteen, mutta myös työ- että asuntoasioissa.

Seuraavan tilaisuuden alkuun jäi yli kolme tuntia. Vankilan virkailijoiden ruokala on nyt kiinni sunnuntaisin, joten Olavi oli ostanut meille valmisruokaa ja keitti päälle hyvät kahvit. Kiitos Olavi!

Venäjänkieliseen tilaisuuteen tuli 11 miestä. Olavi hoiti li turgian ja miehet lukivat päivän tekstit. Saarnan paikalla me saimme puhua. Heli ja Mart saivat jälleen puhua omasta kokemuksestaan ja rohkaista miehiä
luottamaan Jeesukseen ja hänen johdatukseensa. Nämä puheet tulevat meisten omalta tasoltaan eikä ylhäältä päin annettuina viisauksina. Monet tulivat meitä kättelemään ja pyytämään, että tulisimme uudelleen. Jätetään molempien ryhmien miehet rukouksiimme ja pyydetään johdatusta jatkoomme.

Lootusin kylä
Maanantaina emme päässeet Tallinnan vankilaan, sillä pastori Allan Kroll oli vielä lomalla. Siksi ajoimme Tallinnan ulkopuolella olevaan Lootusin kylään (Toivon kylä). Siellä meidät otti vastaa Arvi Raid, joka on yksi kylän vetäjistä. Kylän perusti 90-luvun alussa Märt Vähi, joka palasi Kanadasta juuri itsenäistyneeseen Viroon. Hän sai takaisin isänsä tilat Kibunan kylässä. Hänen toinen poikansa oli narkomaani ja siksi hän perusti Lootusin kylän, vaikka alkuna olikin asuntovaunu.

Märtin periaate on ollut, että jos Jumala on antanut sinulle näyn, älä odota, että kaikki rahat ovat koossa, vaan aloita. Tällä periaatteella on syntynyt nykyinen Lootusin kylä, missä on useita rakennuksia: päärakennus tilaisuuksille, alakerrassa on ruokala, useita miesten taloja, yksi naisten talo, lasten talo, toinen kokoontumistalo, jossa on myös lääkehuone, kaupallisesti toimiva saha. kahden auton vapaapalokunta, ruokavarasto ja kasvihuone. Rakenteilla on sauna ja kuntosali. Pienen joen varressa on laituri ja kastetila, missä on tänäkin vuonna kastettu useita uusia Jumalan lapsia. Edellisten lisäksi työtä antavat mehiläispesät ja erään liikemiehen epäonnistuneet tuijaviljelmät, joista nyt on syntynyt tuijametsikkö.

Olimme käyneet täällä vuonna 2016, joten paljon on uutta tapahtunut sen jälkeen. Tullessamme oli vapaaehtoisten joukko lähdössä alueelle mustikkaan. Mustikkahillo ja hunaja ovat lahjoja työn ystäville,
Vuoden kestävään vieroitusohjelmaan mahtuu 40 henkilöä, jossa oli nyt neljä naista ja 36 miestä .Lisäksi paikalla on useita vapaaehtoisia miehiä, jotka ovat ohjelman jälkeen jääneet auttamaan töissä, mukana myös yksi suomalainen mies.

Heli sai puhua naisille omasta taustastaan, joka on samaa, mitä nämä naiset ovat saaneet kokea. Se rohkaisee heitä taistelussa irti riippuvuuksista. Itse sain kertoa Mariannesta, joka oli aiemmin ryhmässämme. Hän oli palava evankelista, joka iloitsi, kun hänen alkoholisisarensa tuli uskoon. Mutta sisar ei päässytkään irti alkoholista ja Mariannella oli huoli, mitä sisarelle tapahtuu. Herra vastasi hänelle, että sisar kyllä pelastuu, koska hän uskoo Jeesukseen. Mutta hän on menettänyt kaikki ne siunaukset, jotka Herra olisi halunnut hänelle antaa. Viesti näille naisille oli: älkää koskaan luopuko Jeesuksesta. Jos lankeatte, niin alkakaa Jeesuksen avulla uudelleen.

Arvi otti vastaan tuomamme lasten vaatteet kylässä asuville lapsille. Yli jäävät viedään Keilassa olevalle Lootusin kylän kirpputorille. Maittavan lounaan jälkeen saimme yhdessä rukoilla ja lähteä sitten ajamaan kohti Living Israelin kotia.

Living Israel Terveisiä Pisarakirppikseltä

Living Israel

Living Israelilla on Virossa kaksi kotia ja nyt saimme olla puhumassa toisessa niistä illalla, kun työssä käyvät miehet olivat tulleet kotiin. Täällä kodin vetäjänä on Konstantin, joka on aikoinaan Tartosta vapautunut. Paikalla oli myös iäkäs nainen Isrelista, joka on ollut avustajana ja sielunhoitajana useissa kodeissa. Kuulimme, että näitä koteja on Israelin lisäksi monissa maissa, lähimpänä kaksi kotia Latviassa.

Nyt paikalla oli reilut kaksikymmentä henkeä, kun Heli kertoi omasta elämästään ja rohkaisi heitä muutoksen tiellä. Joillekin muutos tapahtuu hetkessä, kun he ottavat Jeesuksen vastaan, mutta monet joutuvat taistelemaan irti, kuten Helikin joutui. Samaa viestitti Tuula Mariannen siskon kertomuksessa.
Koska osa väestä oli ollut päivän töissä, emme puhuneet pitkään. Saimme rukoilla yhdessä toistemme puolesta ja siunata heitä kaikkeen tulevaan.

Kiitollisina johdatuksesta ja varjeluksesta palasimme seuraavana päivänä laivalla kotiin. Mukaan jäi monia rukousaiheita.

Ryhmän puolesta Tuula

Terveiset Pisarakirppikseltä

Kulunut vuosi on ollut monella tapaa mielenkiintoinen. Sote uudistus on pitänyt meitä jännityksessä. Onhan työtoiminnan osuus meillä ollut kuitenkin mittava. Vuoden alussa lakkautettiin Karviaisen toiminta kaiketi pääpiirteittäin kokonaan, ja Länsiuudenmaan sote alue alkoi monella sektorilla tehdä niitä toimintoja joiden toimeen panija aiemmin oli Vihdin kunta ja Perusturvayhtymä Karviainen. Kuitenkin toistaiseksi työtoiminta on meillä jatkunut entisenlaisena, vain jotkin lomakkeet ja nimet ovat kokeneet uudistuksen.

Kirpputorin saamien tavaralahjoitusten, sisällössä ja määrässä on tapahtunut muutoksia, Ukrainen tilanteen vuoksi, kuitenkin, se tavara jota on meille tullut on ollut määrällisesti ja laadullisesti toimintaamme nähden riittävää. On hienoa että Ukrainan keräykset, ovat saaneet paljon ihmisiä liikkeelle, niin lahjoittajia, kuin erilaisiin palvelutehtäviin tavaran oikean kohdentamisen varmistamiseksi. Jotakin yhteistyötä olemme mekin tehneet lähinnä Kinnas ryhmän kanssa. Tässä on toteutunut se hieno asia että hädän hetkellä ihmiset aktivoituvat ja osaavat ajatella asioihin tärkeysjärjestyksiä uudesta näkökulmasta.

Kirpputorimme toiminta on ollut kesän aikana hyvää ja vilkasta. iloinen olen kukkapuolen jatkumisesta, toivotaan että myös ensi vuosi on suosiollinen ja saamme jälleen nauttia kukkaloistosta. Mukavia ovat nyt syksyllä olleet vierailut puutarhalla kun kävelyreitin varrella on ollut päivittäin poimintakypsiä tomaatteja ne maistuvat erityisen hyville suoraan pensaasta suuhun poimittuina.

Meidän Tanjan palkkatukijakso on päättymässä ja hänen pitkä uurastus kanssamme, on muuttamassa muotoaan, rukoilemme hänelle elämän jotain uutta aukeamista työuralla, ja mikäli uusi vielä hetken antaa odottaa itseään, hän varmaan on ilonamme silloin tällöin vapaaehtoisena.

Kaiken kaikkiaan minulla on sellainen tunnelma ja ajatus että olemme taas saaneet viettää hyviä hetkiä Jumalan kämmenellä tämän koko alkuvuoden, ja saamme myös rauhoittua syksyn harmoniaan, luottaen Hänen hyvyyteensä kohdallamme.

Siunattuja syys hetkiä meille kaikille.
Pekka Vauromaa

Kuva Pisarakirppiksen puutarhasta

Pisara Kirppis
Selintie 510 Selki, Vihti

Avoinna
ma - pe 10 - 17
la 10 - 15

Tule viihtymään hyvässä ilmapiirissä

40 vuotta kirppistelyä Selissä
Tule vaikka kahville, anna itsellesi lepoa.

Puh. 050 466 9570
pekka.vauromaa@outlook.com
Kuljetuspalvelu

Pisarakirjeen tilaus tai peruutus, ilmoita siitä

- sähköpostilla: riitta.sinervo@gmail.com
- kirjeitse: Pisara-yhdistys, Juhanintie 11, 03100 Nummela,
- tekstiviestillä tai soittamalla numeroon: 050 5986057

Voit tukea työtämme taloudellisesti

Lahjoitukset Pisaran työn tukemiseksi voi maksaa jollekin seuraavista tileistä:

Vihdin ryhmä, yleinen tuki	FI40 5298 0620 0117 18 viite 61405
Espoon-Kouvolan ryhmä, yleinen tuki	FI89 5297 0020 0926 57 viite 61502
Jäsenmaksu 10 eur /vuosi	FI12 5297 0020 0932 67 viite 31008

Käytättehän viitenumeroa!
Mikäli haluatte lahjoittaa jonkun ryhmän erityiskohteelle, jonka viitettä ei ole yllä olevissa, kirjoittakaa kohteen nimi pankkisiirron viestikenttään.

Poliisihallitus on 12.11.2021 myöntänyt Pisara ry:lle 1.1.2022 alkaen toistaiseksi voimassa oleva rahankeräysluvan no RA/2021/1542. Lupa on voimassa koko Suomessa Ahvenanmaata lukuun ottamatta. Tähän lupaan on Poliisihallitus 3.3.2021 myöntänyt laajennuksen, joka sallii kerätä ja ohjata varoja myös kohteidemme rakennus- ja korjaushankkeisiin. Kerätyt varat tullaan käyttämään yhdistyksen sääntöjen mukaiseen työhön.

Pisara ry
Riitta Sinervo
Juhanintie 11, 03100 Nummela

Puhelin : Eeva Halme, 050-3522792
www.pisarayhdistys.fi